

Lesarabrøv

Ternan er friðað

Eisini hon, ið siglir Klaksvík-Leirvík, líkavæl hann sum flýgur Antartic – Føroyar og Føroyar Antartic. Hendan flótandi ternan siglir Klaksvík-Leirvík og Leirvík-Klaksvík og ikki Fuglafjarð, undantikið tá tað ikki er komandi inn á Leirvík fyrri veður. Men tað er loysn fyrri tí; og tað kunnu Signar á Brúnni og Finnogi Ísakson standa inn fyrri við at geva Leirvíkar Havn eitt lán. So kann innsiglingin verða dýpd, soleiðis at grótið kann nýtast sum vernd móti landsynninginum. Tað kostar ikki alla verðina.

Fuglafjarður eigur ikki bert ein mann, sum er krøkin. Vit hava ein borgarstjóra, sum er sera krøkin. Tað er líkt til at hann vil leggja alt undir seg, bæði á sjógv og á landi. Sjálvi andi vil hesin harri hava eina ferjulegu í Fuglafjarði, tað er givið. So kunnu privatir akfør hansara, dumpar og trailarar, halda fram at rulla nait sum dag, til egið gagn. Eg havi hildi tað verið sømiligari fyrri borgarstjóran, Sigfríð Vørðhamar og hansara harkalið, at rætta allar tær faderur upp, sum teir hava staðið fyrri í hesi bygd. Tað skuldi Signar á Brúnni eisini vita. Hvussu sær eystari armur á Fuglafjarði ikki út. Ein hurlivasi úr einum enda í annan, og vanærlig skomm fyrri okkum, ið her búleikast. Og ikki nokk við tí; so leggja teir stóri byrðar á skattaborgarin í hesi vánaligu

tíð, vit liva í. Tað stendur á nøglum um allar Føroyar vegna ringt gjaldføri, og hetta ikki minst hjá Fuglafjarðar kommunu.

30. apríl 1993 sendi undirritaði soljóðandi bræv til Fuglafjarðar kommunu: »Undirritaði loyvi mær hervið aftur at venda mær til tykkum um viðurskiptini viðvíkjandi vatntrupulleikum í garðinum oman fyrri húsinu, sum stava frá áum oman fyrri vegin. Tá eg havi skrivað tykkum bræv fyrr, og einki sum helst er gjørt fyrri at gera ábøtur á viðurskiptini, so egk ann sleppa undan vatntrupulleikum, so fari eg hervið, fyrri seinastu ferð, at heita á tykkum um at fáa loysn á málinum. Annars verður stevnt í málinum».

Sjálviur tosaði eg við teg, borgarstjóran, undir fyra eygum á kommunuskrivstovu, har tú jattaði at kanna vatntrupulleikarnar, men har kom eingin borgarstjóri.

11. juni 1993 fái eg soljóðandi bræv frá Fuglafjarðar kommunu: »Hevur mótið skriv tygara, dagfest 30. apríl 1993, har tygum gera vart við vatntrupulleikarnar oman fyrri seðhus tygara. Málið hevur verið til viðgerðar á fundi í teknisku nevndini tann 7. juni 1993 og varð samtykt at svara, at kloakkin og vatnleiðingin, sum liggur oman fyrri seðhus tygara, eru kannað og einki brek er staðfest á hesum. Sagt verður frá hesum». Nevndar-

formaður, Sveinbjørn á Horni».

Hvør eigur so hesa faderu, frá byrjan av. Tað skal eg siga tær um tú ikki veist. Tað eigur sváur tín Sveinbjørn á Horni, formaður í teknisku nevnd, og tað var ikki bert frá mær til móttóku bræv um hesi viðurskipti. Fýra av grannum mínum sendu eisini klagu um hetta.

Tað vóru tær áir, ein hvørju megin húsinu. Har blivu røt lögð í og síðani varð lukkað til, so at grunnvatnið, sum áður fór í áirnar, nú kemur yvir húsinu hjá mær og grannum mínum. Húsinu hjá mær vóru bygd í '29 og hava eingir trupulleikar verið her, av hvørki grunnvatni ella kloakkvæmi, fyrrrenn vegin bleiv brotin upp oman fyrri húsinu síðst í '70'um. Grunnvatnið, sum fyrr rann í áirnar norðan fyrri húsinu, rennur nú mitt í millum húsinu í grannalagnum. Prógv eru fyrri hesum. 21. mars tosaði eg við teg pr. telefon og segði tær, at nú var mitt tol uppi, og at nú fór eg at heingja tykkum út í bløðnum. Svarið frá tær var: ger tú bara tað, eg eri líkaglaður.

Eg havi hervið tikið eg á orði, harra borgarstjóri. Tú kanst svara aftur, um tú vilt, men eitt er púra vist: enn havi eg ikki loyst posabandið.

Virðingarmest

Fuglafjarður, 23. mars 1994
Hendrik Thomsen,
við Bólsteip

Suni Magnussen í Fotobúðini í Handilskjarnanum við nøkrum av myndunum, ið vóru við í kappingini um bestu vetrarmyndina, ið júst er liðug

Bestu vetrarmyndirnar sýndar fram

– Millum tær 250 myndirnar, ið vóru við í kappingini, vóru nógvar sera góðar myndir, so torført var hjá dómsnevndini at finna vinnararnar burtur úr rúgvuni, sigur Suni Magnussen, ið var millum stigtakararnar til fotokappingina, ið júst er av

Í hesum døgum verða nógvar góðar vetrarmyndir sýndar fram í Handilskjarnanum í Havn. Hetta eru myndir, ið hava verið við í fotokappingini um ársins bestu vetrarmynd, og tær eru nógvar í tali.

Tilsamans komu 250 myndir inn, og nógvar sera góðar myndir vóru at finna teirra millum, sigur Suni Magnussen í Fotobúðini í Handilskjarnanum, ið sam-

an við Kunningarstovu hevur skipað fyrri fotokappingini.

– Tí var eisini torført hjá dómsnevndini at finna vinnararnar burtur úr allari rúgvuni av vetrarmyndum.

Í dómsnevndini sótu Suni Magnussen frá Fotobúðini, Allan Brocke frá Havnar Fotofelag og Per á Hædd, ið er yrkisfotografur.

Eftir lokið arbeiði komu dómarnar til, at Tór B.

Hentza átti bestu myndina, ið gav eina ferð fyrri tvey til Skotlands í eina viku á hotell. Næstbestu myndina átti Bergur Dalsgaard, ið vann gávu kort upp á 2.000 krónur frá Fotobúðini, meðan Birgit Rimmel átti triðbestu myndina, ið gav gávu kort upp 1.000 krónur frá Fotobúðini.

Næsta kappingin áskránni er fotomarathon í mei mánad.

hj.

KROSSRÉSTA! Og tað er sum hoyra vit Guð siga hetta við undrandi rødd, og tað er sum hann innantanna leggur afturat: tit fátrúnu menniskju, minnst tit ikki, at hann segði tykkum, at hann skuldi ikki verða verandi í grøvini, men rísa upp!

Og, heldur eingilin fram: Nú er hann reistur upp! Og ikki sum tað stendur í týðingini hjá okkum: risin upp, men reistur upp. Tað er Guð, skapari himins og jarðar, sum hevur reist hann upp frá deyðum, hann, sum menniskjuni dømdu til deyða á krossinum. Menniskjuni hildu seg beina fyrri Jesu, men Guð hevur givið honum eitt nýtt lív, sum einki kann forkoma aftur.

Orðið »hann er reistur upp« er eitt orð á grikskum. Vit kundu kanska sagt »reistur«. Og júst við hesum eina orðinum, har Guð ikki er nevndur, ger evangelisturin Guð til høvuðspersón í hesi hending, sum broytti allan heim.

Og eingilin kann halda fram: Sjálvsagt er hann ikki her. Tit eru komin á skeivan stað at leita. Tit eru komin út í deyðans garð, á kirkjugarðin, at finna ein deyðan mann. Men hesin maður er ikki deyður og er tí ikki á kirkjugarðinum. Hann er reistur upp. Guð hevur reist hann upp til lívs. Hyggið bara eftir, har sum hann lá, hann er ikki har! Tvørturmóti. Hann livir, og hann fer undan tykkum til Galilea. Har skulu tit siggja hann aftur.

Og tað næsta, sum so hendir – og sum er tikið upp aftur og upp aftur upp í saman alla tíðina síðani henda fyrsta páskamorgun, er, at eingilin sigur við tær: Farið og berið lærusveinunum boð um hetta! Soleiðis verða hesar konur straks settar til at gera nyttu: at prædika gleðið og skapin um tað upprisna Krist. Fyrstu kristnu trúðararnar eru triggjar konur!

Tað er vert at leggja til merkis, at einki menniskja sær, hvat veruliga hendir páskamorgun, men vit hava fingið boð um tað av himni. Og tað eru tær boðini, vit bera víðari enn og eisini í dag: Hin krossfesti livir! Hin deyði er risin upp aftur til lívs!

Eitt annað er, sum vit eiga at geva okkum far um, og tað er, at í hesi frásøgnini verður einki sagt um, at nakar tók við trúgv á Jesus. Alt er so knapt og stutt og turrsliga sagt frá sum til ber. Uppreisnarboðini verða kunnigjörd. Hesar triggjar konurnar verða sendar við boðunum um hetta. Tað er alt.

Men í evangeliinum hjá Lukasi hoyra vit um, hvat hendi seinna sama dag. Og tað er hvussu trúgv verður til í mannahjörtum. Tveir mans komu í fylgi við hin upprisna Jesus, og teir kendu hann ikki. Men »tá ið hann sat til borðs saman við teimum, tók Jesus breyðið og vælsignaði og breytt tað og gav teimum tað«. Tá kendu teir hann aftur av tí, sum hann segði og gjørdi. Evangelisturin sigur, at tá opnaðust eygu teirra, og teir kendu hann. Hetta merkir, at við at Jesus kemur til teirra, í sínum orði og í sínum gerningi, vit kunnu út frá hesi søgu siga, út frá prædikuni og altarbørðinum, verður trúgv fødd í teimum.

Teir undra seg ikki sjálvi, at teir ikki høvdu kent hann: Brann ikki hjarta í okkum, meðan hann talaði við okkum á veginum, tá ið hann læt upp skrifurnar fyrri okkum, siga teir aftaná. Og so fara hesir báðir mennir eins og tær triggjar konurnar út at boða páskaboðskapin.

Og tað er tað, sum gjørt er síðani tann fyrsta páskadagin: At boða orðið um Harran Jesus Krist. Tað er lív í deyða, ljós í myrkri, gleði í sorg, vón í vónloysi. Amen.

P.M.R.